

[Ebba Strange]

så burde vi have haft alt det med, hr. Ahlmann-Ohlsen nævnedes, men det kan vi altså ikke få i en så kort debat. Det kunne hr. Ahlmann-Ohlsen jo selv gøre, det har han også gjort, og så er det sådan set sat på plads. Jeg tror, vi hver især har taget de problemer op, som vi synes det var vigtigt at få debatteret.

Jeg nævnedes i mit andet indlæg, hvorfor jeg synes, det var rigtigt, at vi havde givet forespørgslen den formulering, vi havde. Jeg vil godt følge det op med en kort bemærkning om, at når samfundet er i den krisesituation, som det er, og som vi nok alle sammen erkender, og når vi får en ny regering, hvis politik garanteret vil øge arbejdsløsheden, så sker der en afsmitning hele vejen ned gennem uddannelsessystemet, helt ned gennem folkeskolen. Det er da rigtigt, at vi har fået en bedre folkeskolelov inden for de sidste 10 år, fru Ritt Bjerregaard, det er vi enige om, den har vi også været fælles om at lave, så det skal ikke skorte på ros. Den er bedre, end da mine børn gik i skole, det er rigtigt, men den kommer jo ikke til udfoldelse i disse krisetider, sådan som vi egentlig havde tænkt os det, fordi der sker denne afsmitning, så børnene må knokle sig igennem, konkurrere med hinanden og bruge deres albuer for at få så gode karakterer i de boglige fag, som de kan, fordi de skal bruges for at komme videre i uddannelsessystemet eller for at få et arbejde. Derved bliver børnene afskåret fra nogle af de kreative muligheder, som de ville have, hvis mulighederne for dem lå mere åbne. At der så er nogle, der ligesom affinder sig med det, går ind i systemet og kører derudad, ved jeg godt, men generelt set mener jeg, at det forringer de unges vilkår.

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Det er hr. Ahlmann-Ohlsens første indlæg, der giver mig anledning til at bede om ordet igen, for jeg synes ikke, jeg på noget tidspunkt i dag har fået en egentlig dokumentation for den påstand, hr. Ahlmann-Ohlsen kom med i sit første indlæg, nemlig at ungdommen i virkeligheden var den gruppe i samfundet, som havde den største fordel af regeringsskiftet. Det vil jeg gerne bede hr. Ahlmann-Ohlsen om at dokumentere.

Han sagde også, at denne regering i virkeligheden havde smidt en retningsplanke ud til de unge, i form af at man ville forsøge at få orden i økonomien. Det vil jeg også gerne bede om en dokumentation af. Hidtil er det ikke lykkedes for regeringen i finansudvalget at dokumentere over for folketinget, at man kan overskue konsekvenserne af den økonomiske politik, man fører. Man kan heller ikke dokumentere de beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Dem har vi etfald gang på gang i finansudvalget, men stadig har vi ikke fra regeringen fået nogen beregninger, nogen holdbare argumenter, som kan fortælle os, at den påstand kan holde. Tværtimod ser vi rundt omkring os i verden, at den liberalistiske filosofi og økonomiske politik, man følger, skaber øgede problemer og altså ikke garanterer ungdommen. Tværtimod.

(Kort bemærkning).

Ahlmann-Ohlsen (KF):

Nu er det ikke sådan, at den, der taler højest, også har mest ret. Vores filosofi er, at når vi får fremgang i samfundet og der virkelig kommer gang i maskineriet igen, sådan som regeringens politik har lagt op til – 2 måneder og 18 dage – har vi selvfølgelig også skabt et fundament for, at de unge kan komme i gang igen. Det er, ligesom når fru Helle Degn skal ind at aflevere sin bil på værkstedet og der er rust på. Så er der nogle, der vil vælge at lappe rusten midlertidigt, og der er andre, der vil vælge at lade vognen stå et stykke tid, inden den bliver repareret grundigt, og det er faktisk vores holdning.

Jeg glemte før at sige, at på regeringspartierne vegne skal jeg meddele, at vi stemmer for det radikale venstres dagsordensforslag, og at vi derfor afviser socialdemokratiets og SFs dagsordensforslag.

Fogh Rasmussen (V):

Jeg synes, det er glædeligt, at denne debat er kommet til, i hvert fald glimtvis, at foregå på et noget bredere grundlag, end forespørgerne havde lagt op til med forespørgslen ordlyd. Det har heldigvis som helhed betragtet ikke været den sædvanlige jagt på, hvem der nu mest hjertegribende kunne ynke de unge, og hvem der kunne love de unge de fleste og de største tilskud, understøttelser og forskellige andre rare ting. Men det er måske